

A Csoda

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy nagy kutyus. A testvérei folyamatosan piszkálták, ezért a kutyus úgy döntött, hogy elhagyja az otthonát és új gazdit keres. Elindult, és ahogy ment, mendegélt, egyszer csak egy nagy tisztásra ért. A tisztás felett, a fák lombjai között sok kismadár repdesett: eleséget kerestek. Az egyik kismadár megszólította a kutyust.

- Szia kutyus! Mi szél hozott erre? Még nem találkoztunk.
- Szia kismadár! Épp vándorúton vagyok, tudod, új gazdit keresek. Sajnos ezen a hatalmas erdőn kell folytatnom az utamat, de félek, hogy eltévedek. Te ismered az utat, tudnál esetleg segíteni?
- Persze! Én majd fentről irányítalak.

Elindultak a sötét erdőben. Ahogy mentek az erdőben, egyszer csak egy folyó állta útjukat. Ezen a folyón sajnos a kutyus nem tudott átkelni.

Az ott álló egyik tölgyfa megszólította a kutyust.

- Szia kutyus. Miért búslakodsz?
- Kedves tölgy! Madárkával új gazdit keresek, de sajnos ez a folyó utamat állja.
- Én tudnék neked segíteni.

A tölgy ekkor megrázta lombkoronáját, mintha egy erős szél kapaszkodott volna az ágakba. Egyszer csak reccsenés hallatszott: az egyik ág leszakadt, és épp a folyó felé zuhant. Ahogy földet ért, hídként kötötte össze a folyó két partját, így a kutyus át tudott kelni a víz felett.

A kutyus nagyon boldog volt. Megköszönte a tölgynek a segítséget és folytatták útjukat, a kutyus a földön, a madárka pedig felette, a levegőben.

Hosszú séta után kiértek a sötét erdőből és egy hatalmas hegy lábához értek. A hegyen keresztül egy barlangon vezetett át az útjuk. A madár elárulta, hogy a barlangban egy sárkány él, akiről úgy hírlík, hogy nem túl barátságos. A kutyus és a madár hosszasan tanakodtak, hogy mitévők legyenek, végül úgy döntöttek, közös erővel nekivágnak: legyőzik félelmüket és beléptek a barlangba. Ahogy egyre beljebb és beljebb mentek, egyre világosabb lett. Mikor a fényhez értek, kiderült, hogy rengeteg arany volt a barlangban. Az aranyat az alvó sárkány őrizte. A madárka azt mondta a kutyusnak, hogy ebből az aranyból nem szabad elvenni, mert felébred és megharagszik a sárkány. A sárkány haragja pedig nagyon tüzes. Ahogy óvatosan próbálták a sárkányt kikerülni, a kutyus rálépett a sárkány farkára. Ajjaj! A sárkány felébredt, és nagy haragra gerjedt. Így szólt:

- Mit kerestek Ti itt a barlangomban? Lopni akartok a kincsemből?

A kutyus félve, remegő hangon így válaszolt:

- Drága Sárkány! Én nem szeretném a te kincsedet. Én egy egészen más kincsre vágyom. Egy kis gazdira, egy szerető családra. Nekem ez a legdrágább kincs.

A sárkány nagyon elérezékenyült.

- Drága kutyus. Nagyon köszönöm, hogy őszinte voltál velem, ezért engeddd meg, hogy segítek Neked. Gyere és kövess.

A kutyus, a sárkány és a madárka elindultak a barlang egy eldugott kis sarkába, ahol egy kis fiókos szekrény állt. Régóta ott állhatott, belepte a por és vastag pókháló borította. A sárkány letörölte a pókhálót, kihúzta az egyik fiókot, és egy ócska lámpát vett elő.

- Figyelj kutyus! Ez egy varázslámpa! Aki lefújja a lámpáról a port, megláthatja legtitkosabb vágyát.

A kutyus bátortalanul odalépett a sárkányhoz. Megköszönte a lámpát, majd letette a kis fiókos szekrény tetejére, de nem merte megfújni, mert félt attól, ami történni fog.

A madárka átölelte a kutyust és a fülébe súgta:

- Ne félj! Fújd meg a lámpát!

A kutyus összeszedte minden bátorságát és megfújta a lámpát. A porban feltűnt egy család képe. Egy szőszke, mosolygós kislány, és egy kicsit nagyobb, komoly arcú kisiú volt látható a szüleikkel. Szerették az állatokat, és mindannyian nagyon szerettek volna egy kiskutyát, de a kisiú allergiás volt a kutyaszőrre. Ráadásul egy második emeleti lakásban laktak a város közepén, nem volt kertjük, így nem lehetett akármilyen kutyájuk.

A por ekkor szerteoszlott és a kép eltűnt. A kutyus kérdően nézett a sárkányra.

- Kedves sárkány! Nem igazán értem azt, amit láttam. Mit szeretnél ezzel mutatni nekem?

A sárkány így válaszolt:

- Kedves kutyus. Ahhoz, hogy az álmok valóra váljanak, áldozatot kell hoznod. Ha ezt elfogadod, segíték, hogy a családhoz kerülj.
- Mit kell tennem? - kérdezte a kutyus.
- Most nagy és erős kutyus vagy. Ahhoz, hogy a családhoz kerülhess, pici, törékeny kutyussá kell változnod.

A kutyus megköszönte a sárkány tanácsát, de fogalma sem volt, hogyan tudna a küllemén változtatni, ezért elszomorodott. Elköszöntek a sárkánytól, aki megmutatta a helyes utat kifelé. Ahogy kiértek a barlangból, a kutyus lógó orral, de elszántan folytatta útját. Lassacskán feltűnt neki, hogy minden egyre nagyobb és nagyobb lett. Felnézett, hogy barátja továbbra is vele tart-e, és rémülten vette észre, hogy a madárka is óriási lett. Ijesztővé vált a világ.

A kutyus teljesen összezavarodott, és azon gondolkodott, mi történhetett. Ahogy körülnézett, egy ajtó előtt találta magát. A madár megnyomta a csengőt, majd felült a tetőre. Az ajtó kinyílt, és a kutyus előtt legnagyobb meglepetésére a szerető család állt, akiket a lámpa fényében látott.

Óriási volt az öröm. A kiskutyát azonnal bevitték a lakásba, ölelgették, szeretgették, simogatták, játszottak vele, együtt hemperegtek a földön. Már jó ideje játszottak így, amikor a család csodálkozva észrevette, hogy a kisiú nem lett rosszul a kutyus szőrétől. Mindannyian úgy érezték, hogy egy igazán varázslatos kiskutyust kaptak. A kutyus a családnál maradhatott, és azóta is boldogan élnek, míg meg nem halnak.

Jelige: Lucas